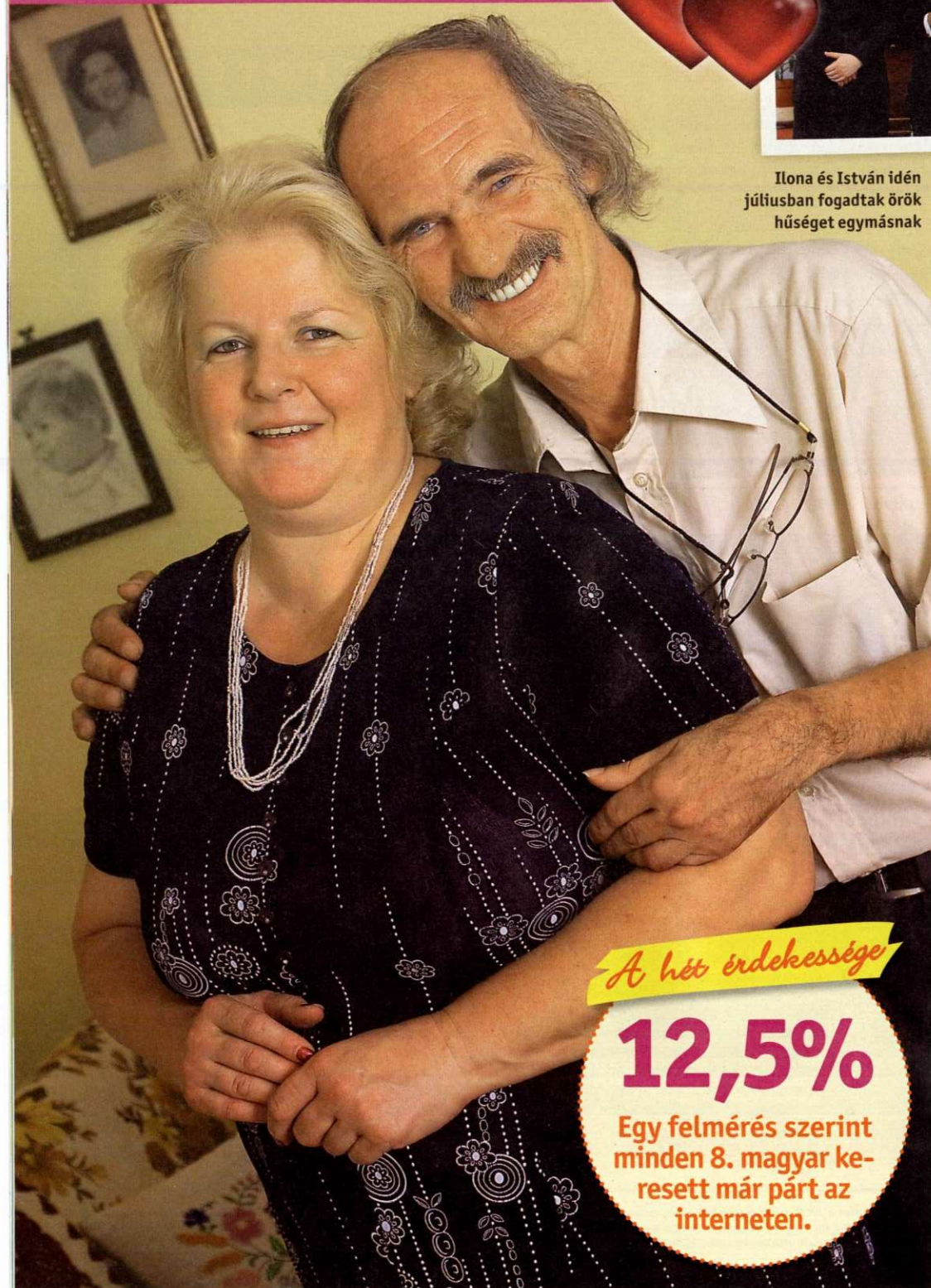

Társat találni? Nem reménytelen!

Egyre nő a társkereső fórumok száma, az egyedülállók mégis arra panaszkodnak: nincs hol ismerkedniük...

Ilona és István idén júliusban fogadtak örök hűséget egymásnak

Miután két évvel ezelőtt másodjára is elvált, Ilona (47) több társkereső fórumot is kipróbált.

– A konzervatív nevelésemből adódóan el sem tudtam képzelni, hogy az utcán kellene ismerkednem. A kapcsolatteremtés hagyományos formáira pedig nem volt lehetőségem, hiszen szórakozni nem járok, ráadásul vállalkozóként otthon dolgozom, így a munkahelyem sem jöhetett szóba. Mégis tudtam, hogy valahol létezik egy férfi, akit nekem szánt a sors... Ebben valahogy mindig is hittem!

– Regisztrált tagja voltam például egy internetes tár-

Szöveg: Szabó Csilla, fotó: Tucsék Tünde, Szeberényi Adrián, Bara Szilvi, privát

A hét érdekessége

12,5%

Egy felmérés szerint minden 8. magyar keresett már párt az interneten.

A LEGNAGYOBBRANDIBAKIK

Vajon milyen tipikus hibákat követhetünk el egy randevún? Erről faggattuk Horváth Tímeát, az egyik társkereső iroda vezetőjét.

– Az emberek nem adnak elég időt a másiknak. Az első benyomás alapján döntenek, beskatulyázzák a másik felet, apró dolgok alapján döntenek el, hogy milyen ember az illető.

– Sokan nem úgy viselkednek, ahogy egy randevún kellene. Olyan mondatokat mondanak ki, amelyeket első alkalommal nem lenne szabad, ebből pedig a másik gyors következtetéseket von le. Ha például egy férfi közli, hogy nem

kereső rendszernek. Biztos vagyok benne, hogy sok normális és jó ember keresi ott a párját, de engem csak azok találtak meg, akik könnyed kapcsolatra vágytak. Ugyanakkor tucatnyi negatív élményem volt. Sokan írták például azt, hogy ilyen testsúllyal hogy akarok egyáltalán párt találni?! Bár rosszul esett a véleményük, nem vettem őket túlságosan komolyan.

Csalódások után esküvő

– Tavaly októberben aztán, az egyik ismerősöm ajánlására, csatlakoztam egy társkereső irodához. A fiatal hölgy már a lelegején megmondta: nem biztos, hogy sikerülni fog, de mindent el fog követni annak érdekében, hogy párra találjak. Tetszett, hogy nem akar ámítani, a becsületesség nagyon fontos ezen a téren. Az, hogy fizetni kell a szolgáltatásért, remek szűrő. Itt tényleg csak olyan felnőttek vannak, akik párra szeretnének lelni. Rengeteg társasági eseményt

szerveznek, így az embernek nincs olyan érzése, hogy éppen a „lövésáron” mutogatja magát...

– Istvánnal január 12-én találkoztam először, már ennek az irodának a közvetítésével. Rögtön elfogadott, sőt, direkt

„Néhány perc alatt megtaláltuk a közös hangot.”

olyan nőt kerestem, aki nem „pengealkat”. Benne ugyanúgy voltak félelmek, hiszen egy születési rendellenesség miatt picit nehezebben mozog. Vidéken lakott, egy kis faluban, vonattal érkezett Budapestre az első randevúnkra. Attól félt, ha meglátom, a következő vonattal egyből vissza is küldöm. Pedig igazából észre sem vettem, hogy valami nincs rendben, így barátságosan üdvözöltem, amitől fel is bátorodott. Néhány perc alatt megtaláltuk a közös hangot, a következő hónapban pedig hozzánk költözött. A gyerekeim már külön élnek, anyu-

kámmal ketten laktunk egy nagy házban, adott volt tehát, hogy hozzánk költözzön. A mi korunkban mire várjon az ember?! Istvánnal mindenben kiegészítjük egymást. Zeneszerző és művészember lévén 10 centivel a föld felett jár,

így sok türelem kell hozzá, de örömmel gondoskodom róla, amit ő nagyra értékel.

– Július 5-én volt az esküvőnk. Apukámnak is a harmadik házassága lett az igazi, anyukámmal 51 évet éltek együtt. Mindenkinek azt javaslom, hogy bízzon önmagában és abban, hogy létezik a másik fele, ugyanakkor mindig a jót és az emberi értéket keresse!

nak az életünkben egy kezdődő kapcsolatnál. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy a másik nem is gondol ránk!

– Ahhoz, hogy párra leljünk, elengedhetetlen az egészséges önbecsülés. Békében kell élnünk saját magunkkal, ám ezt, persze, nem adják ingyen, rengeteget kell tennünk érte!

VÉLEMÉNY

Dr. Pándy Mária

szexuálpszichológus

– Mára teljesen megváltoztak a társkereső szokások. Úgy látom, gyakran a nők a kezdeményezőbbek, a férfiak ellenben passzívak lettek, hiszen akik helyesek, azoknak a kisujjukat sem kell megmozdítaniuk ahhoz, hogy körberajongják őket a nők. A többi férfi többek között azért lett zártabb, mert azok, akiknek van valamilyen egzisztenciájuk, attól félnek, hogy a nő csak a pénzükre hajt. Akiknek meg nincs vagyonuk, azt gondolják, hogy úgysem kellene senkinek...

– Az is jellemző, hogy sokan azért nem mernek lépni, mert elégük van a megméretetésekből és a visszautasításokból. Mivel a munkahelyükön és a szakmájukban amúgy is állandó versenyhelyzetben vannak, a magánéletükben már nem akarnak hasonló szituációba kerülni. Ezért aztán, hogy elkerüljék a bizonyítási kényszert, illetve a csalódást, inkább nem is kezdeményeznek.

– Mindenkinek azt javaslom, hogy legyen nyitott, és érezze jól magát: aki pozitív rezgéseket bocsát ki magából, az akár az utcán is találhat magának normális párt! Járjon gyakran hozzá közel álló helyekre, ha például szeretni a festményeket, látogasson el minél többször a képtárakba, ha pedig a klasszikus zenét szereti, menjen el koncertekre. Azt gondolom, mindenki elsősorban a saját érdeklődésének megfelelő helyen ismerkedhet meg a hozzá illő férfival vagy nővel...